

er afhængigt af det erhvervsmæssige byggeris udvikling.

Dertil kommer imidlertid yderligere, at lovforslaget ikke indeholder særlige bestemmelser om de pågældende virksomheders adgang til at flytte hen i andre lokaler og derfor må anses for at stille det krav, at sådan flytning kun kan foregå til lokaler, der med hensyn til de forannævnte forhold helt opfylder den nye lovs krav. Ved vurderingen af det sidstnævnte spørgsmål må der vel først og fremmest anlægges det synspunkt, at arbejderbeskyttelseslovgivningen må tilstræbe efterhånden at hæve niveauet for arbejdslokaler i virksomheder, der består ved den nye lovs ikrafttræden, op til det niveau, som denne lov fastsætter. Men man kan herved ikke helt lade ude af betragtning, hvorvidt byggeriets udvikling muliggør opfyldelsen af det forannævnte synspunkt, ligesom man for de mindre virksomheders vedkommende ikke kan se bort fra deres økonomi.

Ud fra disse synspunkter har man ment at måtte foreslå en udvidelse af de ved lovforslagets § 78, stk. 1, hjemlede lempelser.

Foruden bortfald af den ovennævnte 10 års regel vedrørende bestemmelsen i stk. 1 foreslås det i stk. 2, at virksomheder, der består ved lovens ikrafttræden, og hvis arbejdslokaler ikke har skullet opfylde og ikke opfylder de ovennævnte krav i den hidtidige fabriklovgivning om loftshøjde, lufttrum og gulvets beliggenhed i forhold til jordsmonnet, er berettiget til at flytte hen til andre arbejdslokaler, der ikke opfylder kravene i § 13, stk. 1, nr. 1, 2 og 3, 2. punktum, for så vidt disse lokaler indenfor det sidste år har været anvendt til den samme art virksomhed.

Herudover har man endvidere anset det for formålstjenligt at foreslå nogle videregående lempelser for små håndværks- og industrivirksomheder, der højst beskæftiger 3 arbejdere. Som begrundelse herfor skal

man foruden til den ovennævnte almindelige bemærkning om mindre virksomheders økonomi henvise til bemærkningerne under punkt 6 i indledningen angående de for samme småvirksomheder foreslåede lempelser med hensyn til andre af bestemmelserne i § 13, jfr. det nye stk. 2 til denne paragraf.

Det foreslås for det første, at de ovenomtalte — i § 77, stk. 1—2 — indeholdte lempelser ved de pågældende små håndværks- og industrivirksomheder skal gælde § 13, stk. 1, nr. 3, i dens helhed og ikke blot nr. 3, 2. punktum.

Dernæst foreslås det i stk. 3, at sådanne virksomheder, som oprettes efter lovens ikrafttræden, og som efter den hidtidige fabriklovgivning ikke skulle have opfyldt dennes krav om loftshøjde, lufttrum og gulv, kan etablere sig i arbejdslokaler, der ikke opfylder kravene i § 13, stk. 1, nr. 1—3, og senere flytte hen til andre arbejdslokaler, der ikke opfylder disse krav, alt for så vidt lokalerne indenfor det sidste år har været anvendt til samme art af virksomhed.

Endelig foreslås det i stk. 4, at de omtalte småvirksomheder, hvis arbejdslokaler ikke har skullet opfylde lovgivningens krav om loftshøjde, lufttrum og gulv, men faktisk har opfyldt kravene eller har opnået dispensation fra disse, får adgang til ved flytning at overgå til arbejdslokaler, der ikke opfylder de nævnte krav.

Med hensyn til alle de ovenomtalte lempelser må det dog gælde, at de bortfalder, hvis de pågældende arbejdslokaler undergår en væsentlig omdannelse. Endvidere kan ifølge stk. 5 direktoratet for arbejdstilsynet, hvis der foreligger et særligt faremoment, bestemme, at de omhandlede regler i § 13, stk. 1, nr. 1—3, skal finde anvendelse i det omfang, det er nødvendigt til imødegåelse af faremomentet.

ad stk. 7. Man har ment, at arbejdstilsynets skøn over, hvorvidt der er foretaget en væsentlig omdannelse, bør kunne ind-